

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/32/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413200568
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5413200568.4

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej v právnom spore žalobkyne: Y. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., M. č. XXX, zastúpená splnomocneným zástupcom JUDr. Ladislavom Ščurym, advokátom so sídlom C., ul. P. č. XXXX proti žalovaným: 1/ P. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., M. č. X, 2/ Q. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., M. č. X, 3/ E. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., X. č. XX, 4/ P. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. č. XXX, 5/ U. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. č. XXX, Česká republika, 6/ P. U. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., M. A. č. XX, Česká republika, 7/ M. F., rod. C., bytom O., F. č. XXXX/XX, Česká republika, 8/ P. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., O. č. XX, žalovaní 1/, 3/ až 8/ zastúpení splnomocneným zástupcom SLAMKA & Partners, s.r.o. so sídlom Dolný Kubín, ul. Radlinského č. 1735/29, IČO: 50 120 000, 9/ G. Q. P., rod. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. O., ul. S. Q. č. XXXX/X, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobkyne a žalovanej 2/ proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 4C/19/2013-413 zo dňa 17. mája 2018, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** okresnému súdu na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e:

1. Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom č. k. 4C/19/2013-413 zo dňa 17.05.2018 rozhodol tak, že zrušuje podielové spoluvlastníctvo strán k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX pre k.ú. a obec N. ako parc. registra C evidované na katastrálnej mape ako parc. č. 2939/6 zastavané plochy a nádvoria o výmere 13 m², 2939/9 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 18 m², 2939/10 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 5 m², 2940/1 - orná pôda o výmere 705 m², 2941 - záhrady o výmere 72 m², 2942/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 129 m², 2942/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 57 m², 2942/4 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 244 m², 2942/5 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 19 m², 2942/7 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 3 m², 2942/8 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 16 m², 2943 - záhrady o výmere 90 m² a parc. reg. E evidovaná na mape určeného operátu - parc. č. 22180/1 - orná pôda o výmere 340 m², k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXXX pre k.ú. a obec N. ako parc. registra C evidované na katastrálnej mape ako parc. č. 2940/4 - orná pôda o výmere 421 m², zapísaným na LV č. XXXXX pre k.ú. a obec N. ako parc. registra C evidované na katastrálnej mape ako parc. č. 2944/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 177 m² a 2948/2 - trvalé trávne porasty o výmere 539 m² (výrok I). Výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre k.ú. a obec N. ako parc. registra C evidované na katastrálnej mape ako parc. č. 2939/6 zastavané plochy a nádvoria o výmere 13 m², 2939/9 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 18 m², 2940/1 - orná pôda o výmere 705 m², 2941 - záhrady o výmere 72 m², 2942/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 129 m², 2942/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 57 m², 2942/4 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 244 m², 2942/5 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 19 m², 2942/7 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 3 m², 2942/8 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 16 m², 2943 - záhrady o výmere 90 m² sa stáva žalovaný 1/ P. P. v celosti. Výlučnou vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXXX pre k.ú. a obec N. ako parc. registra C evidované na katastrálnej mape ako parc. č. 2940/4

- orná pôda o výmere 421 m², zapísaných na LV č. XXXXX pre k.ú. a obec N. ako parc. registra C evidované na katastrálnej mape ako parc. č. 2944/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 177 m² a 2948/2 - trvalé trávne porasty o výmere 539 m² sa stáva žalovaná 2/ Q. N. v celosti. Podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX pre k.ú. a obec N. ako parc. registra E evidovaná na mape určeného operátu, parc. č. 22180/1 - orná pôda o výmere 340 m² sú žalovaný v rade 1/ P. P. v podiele 75/162 a žalovaná v rade 2/ Q. N. v podiele 58/108 (výrok II.). Žalovaný v rade 1/ P. P. je povinný vyplatiť odstupujúcim spoluvlastníkom, a to žalovanej P. O. sumu 324,84 eur, žalovanému E. Q. sumu 649,17 eur, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, žalobkyni Y. N. sumu 16.500,65 eur do 4 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovaná v rade 2/ Q. N. je povinná vyplatiť odstupujúcim spoluvlastníkom, a to žalovanej P. O. sumu 349,19 eur, žalovanému E. Q. sumu 699,92 eur, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, žalovanému v 1/ rade P. P. sumu 11.961,79 eur do 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku a žalovanej Q. P. sumu 8.648,30 eur do 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok III.). Súd žalobu voči žalovaným P. H., U. C., P. U. C., M. F. zamietla (výrok IV.). Súd žalobkyni, žalovaným v rade 1/, 2/, 3/, 8/ a 9/ náhradu trov konania nepriznáva (výrok V.). Žalobkyňa je povinná nahradiť žalovaným P. H., U. C., P. U. C., M. F. trovy konania v rozsahu 100 % (výrok VI.). Žalobkyňa, žalovaní v 1/ a 2/ rade sú povinní zaplatiť náhradu trov štátu v rozsahu 100 % (výrok VII.). Podľa súdu predmetom sporu po pripustenej zmene návrhu boli nehnuteľnosti v k.ú. a obci N. zapísané na LV č. XXXX, XXXXX a XXXXX. Ako súd zistil z ohliadky a nakoniec to vyplýva aj z pripojenej fotodokumentácie v spise je zrejmé, že reálne sa uvedené pozemky využívajú ako zastavané plochy a záhrady, kde na nich majú strany sporu alebo ich blízki príbuzní postavené rodinné domy, či iné drobné stavby, alebo sa pozemky nachádzajú v blízkosti týchto stavieb. V zásade medzi stranami nebolo sporu v prikázaní výlučného vlastníctva k parceliam, ktoré takto aj užívajú oni alebo ich blízki príbuzní, vzhľadom na výmeru a cenu však nik nemal záujem predovšetkým o parc. č. 2944/2 a 2948/2 a zároveň však ani nechceli strany zotrvať v spoluvlastníctve. Tieto parcely ako súd z ohliadky zistil v súčasnosti sú nevyužívané, s priamym prístupom k prístupovej asfaltovej ceste. Konštatoval ešte, že všetky pozemky, pokiaľ ide o ich umiestnenie, ako vyplýva aj z LV, sú umiestnené v zastavanom území obce.

V danom prípade ako prvé si súd pred rozhodnutím musel ustáliť okruh spoluvlastníkov, už aj vzhľadom na časté zmeny okruhu spoluvlastníkov po podaní žaloby, kde zistil, že žalovaní 4/, 5/, 6/ a 7/ nie sú spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností, vzhľadom na skutočnosť, že svoje spoluvlastnícke podiely odpredali prostredníctvom kúpnych zmlúv č. V329/15, V1331/15, V1529/15 žalovanému 1/, kde určenia relatívnej neplatnosti týchto právnych úkonov sa žalobkyňa domáhala v konaní súdu sp. zn. 6C/202/2015, kde bola jej žaloba zamietnutá rozsudkom zo dňa 03.11.2016, ktorý bol následne potvrdený Krajským súdom v Žiline ako súdom odvolacím jeho rozsudkom sp. zn. 7Co/29/2017. Z uvedeného dôvodu je zrejmé, že títo uzavretím kúpnych zmlúv stratili pasívnu legitimitáciu, žalobkyňa napriek vedomosti o výsledku sporu ohľadne neplatnosti týchto zmlúv neupravila v tomto smere žalobu a preto súd musel vo vzťahu k nim žalobu zamietnuť.

Výška podielov spoluvlastníkov vyplýva z príslušných LV a pokiaľ išlo o vyporiadanie spoluvlastníctva, súd rešpektoval zákonné ustanovenia (§ 137, § 141 ods. 1, 2, § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka) s tým, že rešpektoval veľkosť podielov a prihliadol na účelné využitie veci. Teda predovšetkým pranie strán, ktoré reálne pozemky užívajú a prikázal väčšinu parcel stránam podľa toho, kde majú postavené stavby a užívajú ten ktorý pozemok oni alebo ich príbuzní. Vzhľadom na rozdiely vo výmerách potom rozhodol aj o výške výplaty za odstupujúci spoluvlastnícky podiel. Nebolo sporu medzi stranami pokiaľ išlo o prikázanie parcel č. 2940/4 a 2939/10, ktoré užívala žalovaná 2/, taktiež ani ohľadne tých parcel, ktoré užíva žalovaný 1/ (prípadne švagor O.) a tieto mu súd taktiež prikázal do výlučného vlastníctva. Nebolo sporu ani pokiaľ ide o parc. registra E č. 22180/1, ktorú v súčasnosti nik neužíva a ktorá môže v budúcnosti slúžiť ako prístupová cesta. Súd preto aj vzhľadom na to, že ide o parcelu registra E a môžu byť rozdiely vo výmere, ponechal túto v podielovom spoluvlastníctve, avšak už len tých podielových spoluvlastníkov, ktorí budú mať v tejto časti pozemky po vyporiadaní podielového spoluvlastníctva vo výlučnom vlastníctve, teda len vo vlastníctve žalovaných 2/ a 1/. Problematickým sa javilo vyporiadanie z hľadiska toho, komu prikázať parcely č. 2944/2 a 2948/2, ktoré sa nachádzajú mimo oplotených dvorov strán a v súčasnosti ich už nik neužíva a v zásade ich nik nechcel do výlučného vlastníctva. Riešeniu problému nepomohlo (napriek zastúpeniu strán advokátmi alebo práve vďaka tomu), že žalobkyňa prevádzala svoje spoluvlastnícke podiely v priebehu konania práve a len k jednotlivým parcelám na iné blízke osoby, ktoré pôvodne spoluvlastníkmi neboli. Takto sa riešenie skomplikovalo, nakoľko približná rovnováha v podieloch žalobkyne a žalovaného 1/ v prípade všetkých parcel sa narušila a bolo nutné rozhodovať o výplatkoch. Súd tu vychádzal aj z ústavnej zásady, že vlastníctvo zaväzuje, a teda žalobkyňa ako darujúca, tak aj obdarované žalované (2/ a 9/), si musia byť vedomé záväzkov vyplývajúcich z vlastníctva, resp. spoluvlastníctva. Nie je možné spravodlivo žiadať od žalovaného 1/

aby prevzal všetky parcely do výlučného vlastníctva napriek tomu, že ich nepotrebuje, či neužíva a mal vyplácať značnú sumu. Reálna deľba nielen v rámci jednej parcely, ale aj prikázanie do výlučného vlastníctva určitého počtu parciel v danom prípade má ako logiku, tak aj neodporuje zmyslu zákona. Preto pokiaľ žalovaný 1/ nechcel všetky parcely, bolo nutné už aj vzhľadom na ich výmeru, kde delenie na menšie časti by popieralo účelné využitie, prikázať určité parcely aj do vlastníctva žalovanej 2/. Zároveň vzhľadom na veľmi blízky príbuzenský vzťah so žalobkyňou, nič im nebráni využiť inštitút započítania a pokúsiť sa o rozumné a konečné usporiadanie veci. Obdarované nemohli spravodlivo očakávať, že bude nasledovať zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva tak, že jediný možný spôsob je, že budú zo svojich podielov finančne vyplatené. Pokiaľ ide o spoluvlastníkov - žalovaných 2/ a 3/ je zrejmé, že vzhľadom na nízke spoluvlastnícke podiely nič iné ako ich vyplatenie neprichádzalo do úvahy.

Pokiaľ ide o určenie ceny za m² vyporiadavaných pozemkov súd poukázal na to, že boli produkované dva znalecké posudky, a to jeden vypracovaný v konaní súdu sp. zn. 5C/246/2015, kde bola stanovená hodnota 27,12 eur/m² a znalecký posudok Ing. Jiřiny Kubačkovej č. 21/2018, kde bola stanovená hodnota 24,04 eur/m². V danom prípade skutočne predložený súkromný znalecký posudok znalkyne Ing. Jiřiny Kubačkovej neobsahoval požadovanú doložku v zmysle § 209 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“. Súd preto stanovil hodnotu tak, že vzhľadom na skutočnosť, že každý znalecký posudok je ovplyvnený do určitej miery aj subjektívnym názorom znalca, určil hodnotu priemerom zo stanovených hodnôt, čo predstavuje 25,58 eur/m², čo v zásade nenamietali ani strany.

Čo sa týka výšky jednotlivých výplátok za odstupujúce spoluvlastnícke podiely, tak za prikázané podiely, pokiaľ ide o parcely zapísané na LV č. XXXX, súd zaviazal žalovaného 1/ zaplatiť žalovanej 8/ sumu 324,84 eur, žalovanému 3/ sumu 649,17 eur a žalobkyňu sumu 16.500,65 eur. Žalovaná 8/ mala spoluvlastnícky podiel vo výmere 1/108-ín, čo predstavuje 15,85 m, pri hodnote 25,58 eur/m² by mala obdržať sumu 405,44 eur, žalovaný 3/ mal spoluvlastnícky podiel 2/108, čo predstavuje 31,68 m² po 25,58 eur/m² sumu 810,37 eur. Od uvedených súm považoval za potrebné odpočítať pri spoluvlastníčke žalovanej 8/ sumu 80,60 eur a žalovanému 3/ sumu 161,20 eur, čo predstavuje hodnotu výplatku, ktorú im je povinná zaplatiť žalovaná 2/ za odstúpenie spoluvlastníckych podielov pri parcelách KNC č. 2939/10 a 2180/1. Kým pri parcele KNC č. 2939/10, vzhľadom na výšku spoluvlastníckych podielov žalovanej 8/ ide prakticky o 0,04 eur a u žalovaného 3/ o 0,08 eur, tak pri parcele KNE č. 22180/1 pripadá na spoluvlastnícky podiel žalovanej 8/ 3,15 m² po 25,58 eur, čo je suma práve 80,60 eur a u žalovaného 3/ ide o dvojnásobok. Prakticky pri zaokrúhlení uvedených súm, tieto obsahujú aj výplatok za parcelu 2939/10. Hodnota spoluvlastníckeho podielu žalobkyne, pokiaľ ide o nehnuteľnosti na LV č. XXXX, predstavuje sumu 20.667,87 eur (807,97 m² x 25,58 eur). Od tejto sumy považoval za potrebné odpočítať sumu 4.167,22 eur, nakoľko spoluvlastnícky podiel žalobkyne preberá v parcelách KNE č. 22180/1 (ten predstavuje 160,55 m² x 25,58 eur = 4.106,86 eur) a 2939/10 (tu predstavuje podiel žalobkyne 2,36 m² x 25,58 eur = 60,36 eur) žalovaná 2/ a teda ona je povinná vyplácať za odstupujúci spoluvlastnícky podiel v týchto parcelách v takto vypočítanej sume. Žalovaný 1/ je teda povinný zaplatiť žalobkyňu sumu 16.500,65 eur za odstúpenie jej podielov ohľadne nehnuteľností zapísaných na LV č. 9681. Pokiaľ ide o nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXXX, tak v danom prípade tam zapísaná parcela KNC č. 2940/4 mala výmeru 421 m², kde na spoluvlastnícky podiel žalovaného 1/ pripadalo 194,9 m², na spoluvlastnícky podiel žalovaného 3/ 7,8 m² a žalovanej 8/ 3,9 m². Pri hodnote 25,58 eur potom mal obdržať žalovaný 1/ výplatok 4.985,54 eur, žalovaný 3/ 199,52 eur a žalovaná 8/ 99,76 eur. V prípade nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXXX, predstavovala výmera oboch parciel 716 m², kde na podiel žalovaného 1/ pripadalo 331,48 m², na podiel žalovaného 3/ 13,26 m² a na podiel žalovanej 2/ 26,5 m², žalovanej 8/ 6,60 m² a žalovanej 9/ 338,1 m². Pri hodnote 25,58 eur potom predstavovala hodnota podielu žalovaného 1/ 8.479,25 eur, žalovaného 3/ 339,20 eur, žalovanej 8/ 168,83 eur a žalovanej 9/ 8.648,60 eur. Je teda zrejmé, že pokiaľ súd prikázal nehnuteľnosti na týchto LV žalovanej 2/, táto je povinná vyplácať odstupujúcich spoluvlastníkov, kde pri žalovanej 8/ a žalovanému 3/, ktorá je týmto povinná vyplatiť, tvorí aj výplatok za ich odstupujúce podiely v parcelách KNC č. 2939/10 a KNC č. 2180/1 zapísaných na LV č. XXXX, teda pri žalovanej 8/ (80,60 eur + 99,76 eur + 168,83 eur) sumou 349,19 eur, pri žalovanom 3/ (161,20 eur + 199,52 eur + 339,20 eur) sumou 699,92 eur. Pri žalovanej 8/, ktorá je spoluvlastníčkou len pri tejto parcele, ide o sumu 8.648,30 eur. Zároveň pri žalovanej 2/ treba konštatovať, že táto je povinná vyplatiť žalovaného 1/, kde jeho výplatok pozostáva zo sumy 8.479,25 eur (LV č. XXXXX - 331,48 m² x 25,58 eur), sumy 4.985,54 eur (LV č. XXXXX - 194,9 m² x 25,58 eur), sumy 59,- eur (parc. KNC č. 2939/10 - 2,31 m² x 25,58 eur). Pri celkovej sume výplatku pre žalovaného 1/ považoval za potrebné odpočítať od sumy 13.523,79 eur sumu 1.562,- eur, kde táto suma predstavuje hodnotu odstupujúcich spoluvlastníckych podielov žalovanej 2/ pri parcelách prikázaných do výlučného vlastníctva žalovaného 1/ zapísaných na LV č. XXXX (vyjmúc parc. KNC č. 2939/10).

Pokiaľ ide o lehotu na vyplatenie, tak v danom prípade súd vychádzal z výšky sumy, ktorú musí každý z vyplácajúcich zabezpečiť na vyplatenie spoluvlastníkov. V prípade vyplácania malých súm preto zaviazal žalovaných 1/ a 2/ vyplatiť tieto odstupujúcim spoluvlastníkom v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prípade vyšších výplátok ponechal im dlhšiu lehotu, kde prihladol v prípade nutnosti vyplácania žalovanej žalovanej 2/ v prospech žalovanej 8/ (správne žalovanej 9/ - poznámka odvolacieho súdu) na ich blízky príbuzenský vzťah.

Pokiaľ ide o tvrdenie zástupcu žalovaného 1/ o neplatnosti právneho úkonu, ktorým došlo k prevodu vlastníctva zo žalobkyni na žalovanú 2/, tak súd poukázal na to, že tento neuviedol konkrétne dôvody neplatnosti, pokiaľ by išlo o prípadnú relatívnu neplatnosť. Zrejmé je tak, že ide o blízke osoby a z tohto dôvodu nebolo porušené predkupné právo. Zároveň hoci možno súhlasiť s tým, že tento prevod skomplikoval vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, treba konštatovať, že každý zo spoluvlastníkov môže prevádzať svoje podiely ku každej z parciel, ktoré sú evidované na LV. Bolo vecou právneho zástupcu žalovaného 1/, aby využil všetky zákonné možnosti, k tomu aby nebolo možné takéto prevody robiť. Pokiaľ však bol neaktívny, nemožno konštatovať, že bola povinnosť prevádzať len všetky podiely vo všetkých parcelách, ktoré vznikli z pôvodnej parcely KNE č. 22180/1, prípadne že by to spôsobovalo neplatnosť takéhoto právneho úkonu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 257 C. s. p., § 259 a § 262 ods. 1, 2 C. s. p., a to tak, že žalobkyni a žalovaným 1/, 2/, 3/, 8/ a 9/ trovy konania nepriznal, nakoľko je zrejmé, že výnimočne okolnosti spočívajú v tom, že strany sa už dlhé roky neúspešne pokúšajú usporiadať pomery k nehnuteľnostiam v spoluvlastníctve a prakticky on v celosti neakceptoval návrh ani jedného z nich. Pokiaľ však ide o tých žalovaných, ktorí neboli pasívne legitimovaní a súd voči nim žalobu zamietol, je zrejmé, že títo majú podľa zásady úspechu právo na náhradu trov konania, nakoľko žalobkyňa neurobila príslušný procesný úkon a on bol nútený voči nim žalobu zamietnuť. Zároveň tiež, pokiaľ ide o náhradu trov štátu, mal za to, že ju majú primerane znášať žalobkyňa a žalovaní 1/ a 2/, v ktorých záujme predovšetkým bolo vykonanie príslušnej ohliadky na mieste samom.

2. Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie žalobkyňa a žalovaná 2/.

3. Žalovaná 2/ nesúhlasila s rozsudkom okresného súdu čo do výrokov II. bod 2, III. bod 2, V. a VII., ktoré napadla odvolaním, opierajúc sa o dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/, g/ a h/ C. s. p. Uviedla, že kardinálnym dôvodom pre podanie odvolania voči výroku II. bod 2, ktorým bolo ním rozhodnuté, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXXX pre k. ú. N., a to parcely KN-C 2940/4 - orná pôda o výmere 421 m², na LV č. XXXXX k. ú. N. parcela registra KN-C 2944/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 177 m² a 2948/2 - trvalé trávne porasty o výmere 539 m²), je tá skutočnosť, že súd v predmetnej veci neskúmal podstatnú podmienku pri zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva podľa § 142 ods. 1 veta tretia za bodkočiarkou Občianskeho zákonníka, a to, že „prihladne pritom na to, aby sa vec mohla účelne využiť“. Poukázala na to, že má 75 rokov, je veľmi ťažko mobilná, čo súd videl pri jej výpovedi vo veci. Žiadala preto v konaní, aby jej prikázal iba pozemok KN-C č. 2940/4 k. ú. N., ktorý je v jej záhrade, teda pri rodinnom dome, pričom už aj tento má problém obhospodarovať, ale keďže sa jedná o záhradu pri rodinnom dome, tak žiadala tento pozemok prikázať do svojho vlastníctva. Všetky ostatné pozemky, ktoré sú predmetom konania, vrátane pozemkov KN-C č. 2944/2 a 2948/2 v k. ú. N., žiadala prikázať do vlastníctva žalovaného 1/, pretože v jej prípade nemožno hovoriť o tom, že má vzhľadom na svoje vek (mimochoďom najstaršia účastníčka konania) najlepšie predpoklady na obhospodarovanie predmetných pozemkov. Navyše, ešte pred dvoma rokmi tieto obhospodaroval žalovaný 1/, čo bolo preukázané vykonaným dokazovaním. Uviedla tiež, že tieto pozemky sa nachádzajú vedľa jeho rodinného domu, pričom medzi jej rodinným domom súp. č. X a uvedenými pozemkami KN-C č. 2944/2 a 2948/2 v k. ú. N. sa nachádzajú ešte dva rodinné domy so záhradami, a to žalovaného 1/ a jeho švagra p. O.. Opäť zdôraznila, že ona o pozemky KN-C č. 2944/2 a 2948/2 nikdy neprejavila záujem, práve naopak, uviedla súdu, že tieto nechce. Podľa nej sú aj iní účastníci konania, ktorí majú určite lepšie predpoklady na obhospodarovanie predmetných pozemkov a majú i dostatok finančných prostriedkov na to, aby vyplatili ustupujúcim spoluvlastníkom a pokiaľ nie, tak súd sa mal riadiť ustanovením § 142 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak žiaden zo spoluvlastníkov nechce, súd nariadi jej predaj a výťažok rozdelí podľa podielov. Keďže súd svoje rozhodnutie, čo do týchto pozemkov, žiadnym spôsobom neodôvodnil, tak jej nie sú známe úvahy, prečo takto rozhodol, keď sa uvedeným ustanovením neriadil. Odvolanie do výroku III. ods. 2, ktorý bolo rozhodnuté, že žalovaná 2/ je povinná vyplatiť odstupujúcim spoluvlastníkom, a to žalovanej 8/ sumu 349,19 eur, žalovanému 3/ sumu 699,92 eur, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, žalovanému 1/ sumu 11.961,79 eur do 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku a žalovanej 9/ sumu

8.648,30 eur do 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku, oprela o tú skutočnosť, že súd porušil zásadu rovnosti zbraní, keď jej ako žalovanej prikázal vyplatiť ustupujúcich spoluvlastníkov skôr, ako to nariadil žalovanému 1/. Týmto rozhodnutím evidentne zvýhodnil jednu stranu sporu, keďže ona je povinná zaplatiť napríklad žalovanému 1/ sumu 11.961,79 eur do 3 mesiacov a tento už s jej peniazmi je povinný zaplatiť napríklad žalobkyni sumu 16.500,65 eur do 4 mesiacov. Na takéto zvýhodňovanie jedného zo spoluvlastníkov v tejto veci podľa jej názoru nie je priestor. Navrhovala, aby pokiaľ bolo porušené ustanovenie § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka a odvolací súd zruší výrok II. bod 2, aby bol zrušený aj tento výrok, ktorý naň nadväzuje. Ďalej žalovaná 2/ uviedla, že pokiaľ aj súd prvej inštancie prikazoval pozemky jednotlivým vlastníkom, tak mal prihliadať na výšky spoluvlastníckych podielov, pričom jej výška spoluvlastníckeho podielu určite nezodpovedala pozemkom, ktoré jej prikázal, a preto je v podstate povinná zaplatiť aj najväčšiu náhradu ustupujúcim spoluvlastníkom, pričom pri určení náhrady vôbec neskúmal, aký má malý dôchodok a z čoho má teda vyplatiť ustupujúcich spoluvlastníkov sumu takmer 22.000 eur. Ohľadom výrokov V. (trovy konania) a výrok VII. (trovy štátu) uviedla, že nakoľko v konaní sa domáhala prikázania pozemku KN-C č. 2940/4 a tento jej bol prikázaný, tak bola v podstate v konaní úspešná. Rovnako tak prečo by jej nemali byť priznané trovy konania. V tejto súvislosti tiež uviedla, že nevidí dôvod, prečo by mala platiť trovy štátu, keď návrh na ohliadku na mieste samom nepodávala a táto nebola tiež vykonaná v jej prospech. Práve naopak, ohliadka bola vykonaná v jej neprospech, keď na tejto bola prítomná, tak ju súd ani do tejto nezahrnul, teda nezaprotokoloval jej prítomnosť, hoci tam bola prítomná. Jej vyjadrenia opäť neboli zaprotokolované, ktorými sa vyjadrovala počas ohliadky, a preto, pokiaľ ju súd ignoroval, nevidela dôvod, prečo by mala platiť trovy takejto ohliadky. Žalovaná 2/ tiež uviedla, že na str. 5 a 6 v posledných odsekoch napádaného rozsudku je omylom uvedená parcela KN-C č. 2939/10 ohľadom ktorej jej nie je zrejme prečo ju tam súd uviedol. Veta v rozsudku (str. 6 odôvodnenia), že reálna delba nielen v rámci jednej parcely, ale aj prikázaním do výlučného vlastníctva určitého počtu parciel, v danom prípade má logiku, tak aj neodporuje zmyslu zákona, je podľa nej nezrozumiteľná, keď navyše podľa vyššie uvedeného zmyslu zákona odporuje, že ona - žalovaná 2/ ako 75-ročná účastníčka konania s mnohými zdravotnými problémami má vôbec problém chodiť, nieto ešte obhospodarovať nehnuteľnosti. Pri jej určite nie je splnené, že má najlepšie predpoklady na obhospodarovanie parciel prikázaných súdom. Tiež jej nie je zrejme prečo súd vychádzal s priemerom hodnôt oboch znaleckých posudkov, keď jednoznačne znalecký posudok Ing. Jiřiny Kubačkovej vyhodnotil ako nezákonný, nakoľko neobsahuje doložku podľa § 209 ods. 2 C. s. p. Keďže tento znalecký posudok nespĺňa zákonné náležitosti, tak ho súd vo veci nemohol vyhodnotiť ako listinný dôkaz a na tento prihliadať. Žalovaná 2/ navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/, c/ C. s. p.

4. Žalobkyňa 1/ odvolaním napadla výroky V., VI. a VII. (výroky o trovách konania a trovách štátu) z dôvodov vymedzených v ust. § 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ C. s. p., ktoré navrhla zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alebo zmeniť tak, že žalobkyňa má právo na náhradu trov konania voči žalovaným 1/, 3/ - 9/ v rozsahu 100 %, žalované 1/ - 9/ nemajú nárok na náhradu trov konania a žalovaný 1/ je povinný zaplatiť náhradu trov štátu v rozsahu 100 %.

V prvom rade uviedla, že súd v danom spore nemohol aplikovať § 255 ods. 1 C. s. p., nakoľko v zmysle tohto zákonného ustanovenia by mal priznať strane sporu náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu v konaní čo však neurobil. Napriek tomu, že žalobe nie úplne v celom rozsahu vyhovel, tak považovala za potrebné zdôrazniť, že jej vyhovel v prevažnej, väčšinovej miere, z čoho jednoznačne vyplýva jej úspech v spore. Podľa žalobkyni dôvod vymedzený súdom a to dlhoročné neúspešné usporiadanie vzťahov medzi stranami sporu ako dôvod hodný osobitného zreteľa s poukazom na ust. § 257 C. s. p. nie je správny a tento nie je v súlade s bežnou odbornou a súdnou praxou a už vôbec s doterajšou judikatúrou. V danom spore je nepochybné, že je potrebné aplikovať ust. § 255 ods. 1 C. s. p., keď je úspešnou stranou v konaní a ešte pred podaním žaloby sa pokúšala a aj následne sa v priebehu konania snažila so žalovaným 1/ dohodnúť a tomuto vyhovieť. Odkaz súdu na ust. § 259 C. s. p. považovala za nezrozumiteľné, nezdôvodnené, nepreskúmateľné ako i nesprávne. Žalobkyňa mala za to, že práve pri výroku VI. mal súd aplikovať ust. § 257 C. s. p. pretože ako súd konštatoval v bode 9. napádaného rozsudku žalovaní 4/ - 7/ v priebehu tohto súdneho sporu kúpnyimi zmluvami odpredali svoje spoluvlastnícke podiely na žalovaného 1/ čím konali spolu sním účelovo v jej neprospech, nečestne, nekorektne, či priam v rozpore s dobrými mravmi a preto by im nemala byť priznaná náhrada trov konania. Dodala, že ohľadom sporu o neplatnosť právnych úkonov vedených u okresného súdu pod sp. zn. 6C/202/2015 sa vedie dovolacie konanie. Výrok VII. o trovách štátu považovala žalobkyňa za nesprávny a navyše nijakým relevantným a najmä zákonným spôsobom nezdôvodnený. V tomto

kontexte poukázala na ust. § 252 a § 253 C. s. p. V danom spore ohľadku na mieste samom navrhol žalovaný 1/, ktorý sa jej ani len nezúčastnil. Mal by preto výdavky štátu v súvislosti s ňou znášať výlučne on.

5. Žalovaní 1/, 3/ - 8/ prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne nesúhlasili s ňou vymedzenými odvolacím dôvodmi pre ich nepreukázanie. Taktiež s tým, že by mala žalobkyňa úspech ani s tým, že jej súd vyhovel v prevažne väčšinovej miere. Podľa nich žalobkyňa žiadala, aby boli všetky pozemky zapísané na LV č. XXXX pre k.ú. N. prikázané do výlučného vlastníctva žalovaného 1/, súčasne žiadala, aby jej žalovaný 1/ vyplatil za jej podiel podstatne vyššiu sumu ako je cena týchto pozemkov určená v znaleckom posudku Ing. Jiřiny Kubačkovej, z ktorej súd vychádzal. Rozhodnutím súdu bolo síce zrušené podielové spoluvlastníctvo, načo mali od počiatku záujem aj žalovaný 1/, avšak do vlastníctva tohto súd prikázal len pozemky, ktoré tento skutočne užíva, má ich reálne oplotené tak, že tvoria pozemky pod domom, dvor a záhradu a zodpovedajú zhruba veľkosti spoluvlastníckeho podielu patriacemu žalovanému 1/. Žalobkyňa sa stala výlučnou vlastníčkou pozemkov o výmere 1.100 m². Z uvedeného vyplýva, že táto nemala v prevažnej väčšinovej miere úspech v spore, tak ako tvrdí v odvolaní. Podľa názoru žalovaných neobstojí ani tvrdenie žalobkyne, že neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 C. s. p. Vo vzťahu k výroku VI/ napádaného rozsudku a aplikovaní ust. § 257 C. s. p. podľa žalobkyne pretože žalovaní 4/ - 7/ v priebehu tohto súdneho sporu kúpnyimi zmluvami odpredali svoje spoluvlastnícke podiely na žalovaného 1/, čím mali s týmto účelom konať voči nej, poukázali na to, že žalovaní 4/ až 7/ jej ponúkali svoje spoluvlastnícke podiely, pričom táto ich odmietla prijať. Vyplýva to zo zápisnice z pojednávania vo veci sp. zn. 6C/202/2015, ktorá je právoplatne skončená. Keďže žalobkyňa voči žalovaným 4/ - 7/ nezobrala žalobu späť napriek tomu, že títo neboli pasívne legitimovaní prislúcha im náhrada trov konania. Navrhli preto rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 C. s. p. a priznať im právo na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Žalovaná 9/ vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej 2/ uviedla, že sa s jej odvolaním stotožňuje.

7. Žalobkyňa prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej 2/ súhlasila s podaným odvolaním. Uviedla, že ona ako žalobkyňa sa domáhala zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva vo vzťahu k sporným nehnuteľnostiam, pričom pri jednotlivých procesných úpravách taktiež žiadala, aby všetky pozemky boli prikázané do výlučného vlastníctva žalovaného 1/ a iba jeden pozemok bol prikázaný do výlučného vlastníctva žalovanej 2/. Podanou žalobou chcela vyriešiť otázku spoluvlastníctva tak, aby boli všetci spokojní, aby si každý mohol svoje pozemky užívať bez akýchkoľvek obmedzení a nezhôd. K namietaniu porušenia zásady rovnosti zbraní, pri vyplatení ustupujúcich spoluvlastníkov, pokladala za relevantné, že žiadna zo strán sporu by nemala byť zvýhodnená, resp. znevýhodnená, ako sa to stalo napádaným rozsudkom. Žalobkyňa sa stotožnila s odvolaním žalovanej 2/ v tom, keď poukázala na znalecký posudok Ing. Jiřiny Kubačkovej, lebo nespĺňajúc zákonom stanovené náležitosti podľa § 209 ods. 1 C. s. p. nemôže prihliadať a vyhodnotiť ho ako listinný dôkaz. Ďalej uviedla, že nakoľko žalovaná 2/ sa v konaní domáhala prikázania iba pozemku KN-C č. 2940/4, ktorý pozemok jej nakoniec bol prikázaný, nevidí dôvod nepriznania trov konania. Tiež súhlasila s dôvodmi odvolania pokiaľ ide o rozhodnutie o trovách štátu.

8. Následne žalovaná 2/ v reakcii (replike) na vyjadrenie žalobkyne uviedla, že vzhľadom k tomu, že aj žalobkyňa sa stotožnila so všetkými dôvodmi odvolania navrhuje, aby odvolací súd v napádannej časti rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

9. Žalobkyňa v duplike (reakcii na repliku žalovanej 2/) mala za to, že dôvody odvolania žalovanej 2/ sú opodstatnené, stotožňuje sa s jej vyjadrením a súhlasí i s jej odvolacím návrhom.

10. Žalovaná 9/ k odvolaniu žalovanej 2/, vyjadreniu žalobkyne, replike žalovanej 2/ a duplike žalobkyne uviedla, že sa stotožňuje so všetkými podaniami žalovanej 2/.

11. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenými stranami sporu (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu bez ohľadu na rozsah odvolania (§ 379 písm. c/ C. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380 C. s. p.)

a rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie (§ 389 ods. 1 písm. b/, c/, § 391 ods. 1 C. s. p.) z nasledovných dôvodov:

12. Predmetom konania je zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam.

13. I keď výroková časť rozsudku o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam obsahuje vždy viacero výrokov treba na toto rozhodnutie hľadieť ako na jednotný celok, ktorý má komplexne vyporiadať doterajšie práva účastníkov konania z podielového spoluvlastníctva a konštituovať ich nové práva. Ak účastník konania napadne odvolaním rozsudok súdu prvého stupňa o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva (či už ako celok, alebo niektorý z jeho výrokov), odvolací súd nie je v zmysle § 379 písm. c/ C. s. p. viazaný rozsahom odvolania. V takom prípade žiadny z výrokov odvolaním napadnutého rozhodnutia vo veci samej nenadobúda oddelene právoplatnosť (§ 367 ods. 2 C. s. p.); odvolací súd musí vždy preskúmať celé rozhodnutie súdu prvej inštancie o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva (všetky jeho výroky vo veci samej). Obdobne ako v konaní o zrušenie a vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

14. Zmyslom zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva je nové konštituovanie hmotno-právnych vzťahov odvíjajúcich sa od spoločnej veci a vyporiadanie doterajších vzťahov k nej. Predmetom vyporiadania preto môže byť len celá vec a nielen jej spoluvlastnícky podiel, aj keď len on môže byť v konkrétnom prípade vyporiadaním dotknutý. Takýto záver vyplýva z konštantnej judikatúry súdu v rozhodovaní v týchto veciach. Spoluvlastníci sa môžu dohodnúť o zrušení spoluvlastníctva a o vzájomnom vyporiadaní, ak je predmetom spoluvlastníctva nehnuteľnosť, dohoda musí byť písomná (§ 141 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ak nedôjde k dohode, spoluvlastníkov zruší a vyporiadanie na návrh niektorého spoluvlastníka vykoná súd. Zo zásady, že nikto nemôže byť spravodlivo nútený, aby zotrval v podielovom spoluvlastníctve, vyplýva aj právo každého spoluvlastníka podať návrh na súd na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Ustanovenie § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka vzťahujúce sa na tento prípad, neustanovuje iba výpočet spôsobu zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, ale zároveň aj záväzné poradie, v ktorom treba skúmať možnosť jednotlivých spôsobov vyporiadania: a/ reálne rozdelenie podľa podielov prichádza do úvahy v prípade faktickej a funkčnej deliteľnosti predmetu spoluvlastníctva. Rozdelením nemusia vzniknúť rovnako hodnotné samostatné podiely predtým spoločnej nehnuteľnosti (pozemky nemusia mať rovnakú výmeru, rovnakú kultúru, bonitu, stavby nemusia mať rovnaký vek a stavebné charakteristiky a podobne). Na tieto okolnosti sa v praxi súd pri vyporiadaní prihliada tým, že sa vyjadrí primeraná peňažná náhrada, ktorá sa priznáva príslušnému spoluvlastníkovi; b/ prikázanie veci za primeranú náhradu jednému alebo viacerým spoluvlastníkom, ktorí o to žiadajú, prichádza úvahy vtedy, keď reálne rozdelenie spoločnej veci nie je možné; c/ predaj a rozdelenie výťažku podľa podielov prichádza do úvahy v prípade, ak vec žiadny zo spoluvlastníkov nechce.

15. Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že predmetom zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre k.ú. a obec N. ako parc. registra C evidované na katastrálnej mape ako parc. č. 2939/6 zastavané plochy a nádvoria o výmere 13 m², 2939/9 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 18 m², 2939/10 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 5 m², 2940/1 - orná pôda o výmere 705 m², 2941 - záhrady o výmere 72 m², 2942/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 129 m², 2942/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 57 m², 2942/4 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 244 m², 2942/5 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 19 m², 2942/7 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 3 m², 2942/8 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 16 m², 2943 - záhrady o výmere 90 m² a parc. reg. E evidovaná na mape určeného operátu - parc. č. 22180/1 - orná pôda o výmere 340 m², nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXXX pre k.ú. a obec N. ako parc. registra C evidované na katastrálnej mape ako parc. č. 2940/4 - orná pôda o výmere 421 m², zapísaným na LV č. XXXXX pre k.ú. a obec N. ako parc. registra C evidované na katastrálnej mape ako parc. č. 2944/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 177 m² a 2948/2 - trvalé trávne porasty o výmere 539 m².

16. Ohľadom týchto nehnuteľností mal okresný súd postupovať podľa zákonom ustanoveného poradia uvedeného v § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka a teda v prvom rade zistiť či je možné reálne rozdelenie uvedenej celej nehnuteľnosti predstavujúcej parcelu EKN č. 22180/1 ako i parcely registra CKN z nej vytvorené geometrickým plánom a to medzi spoluvlastníkmi podľa výšky ich podielov. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v konaní o zrušení spoluvlastníctva a vykonaní vyporiadania je jeho predmetom vždy celá vec patriaca do podielového spoluvlastníctva a vyriešenie všetkých právnych vzťahov spoluvlastníkov (alebo jedného z nich) k tejto veci. Predpokladom použitia

tohto spôsobu zrušenia spoluvlastníctva je, že ide o deliteľnú vec (z technického hľadiska) a že jej rozdelenie je aj funkčne opodstatnené, t.j. vtedy, keď rozdelením veci vzniknú samostatné veci, ktoré ich vlastníkom môžu aj naďalej slúžiť spôsobom, ktorý zodpovedá ich povahe a spoločenskému poslaniu (záujmu). Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu nevyplýva, že by takto vo veci postupoval nakoľko pristúpil k prikázaniu nehnuteľností niektorému (niektorým) zo zostávajúcich podielových spoluvlastníkov za primeranú náhradu a teda nevysvetlil nemožnosť postupovať podľa prvej zákonnej možnosti.

17. Ak nie je rozdelenie veci dobre možné, súd použije ďalší spôsob zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva, ktorým je prikázanie veci jednému alebo viacerým spoluvlastníkom za primeranú náhradu. Pre rozhodnutie o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva súdom, a to nielen rozdelením vecí, ale aj prikázaním doterajšej spoločnej veci niektorému (niektorým) zo zostávajúcich podielových spoluvlastníkov za primeranú náhradu, v § 142 ods. 1 druhá a tretia veta Občianskeho zákonníka sú od účinnosti novely (zákona č. 526/2002 Z. z.) zakotvené tri kritériá, a to veľkosť spoluvlastníckych podielov, účelné využitie vecí a prípadné násilné správanie podielového spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom. Ak nie je reálne rozdelenie spoločnej veci dobre možné a žiadny zo spoluvlastníkov nemá o ňu záujem, prichádza do úvahy tretí z uvedených spôsobov zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, a to nariadenie predaja vecí a rozdelenie výťažku medzi spoluvlastníkov podľa podielov.

18. Žalovaná 2/ v odvolaní proti rozsudku okresného súdu namietala, že jej súd prikázal parc. KNC č. 2944/2 a KNC č. 2948/2, o ktoré neprejavila záujem, práve naopak súdu uviedla, že tieto nechce. Navyiac vzhľadom na svoj vek, mobilitu, by ich nemohla účelne využiť. V tejto súvislosti poukázala na to, že ak ich nikto nechce, mal súd nariadiť ich predaj a výťažok rozdeliť podľa podielov ohľadom ktorej skutočnosti rozhodnutie neodôvodnil takže nie je zrejmé, prečo sa uvedeným ustanovením neriadil.

19. Z obsahu spisu okresného súdu nevyplýva, že by žalovaná 2/ v konaní vyslovne uviedla, že má o tieto parcely záujem. Žalobkyňa chcela, aby žalovanej 2/ bola prikázaná len parc. KNC č. 2940/4 lebo ju táto užíva. Okrem toho aj sám súd konštatoval, že o uvedené parcely nemal nikto záujem. Vzhľadom na uvedené odvolací súd považoval jej odvolanie za dôvodné s poukazom na to, že proti vôli spoluvlastníka mu nemožno priznať nehnuteľnosť. Okrem toho vychádzajúc zo slov v ust. § 142 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka „prihľadne pritom na veľkosť podielov a na účelné využitie vecí“ možno vyvodíť, že to nie sú jediné hľadiská (napr. aj schopnosť spoluvlastníka, ktorému sú nehnuteľnosti prikazované do vlastníctva zaplatiť primeranú náhradu, na ktoré žalovaná 2/ v odvolaní tiež poukazuje), podľa ktorých sa vo veci musí rozhodnúť, ale sú jediné, ktoré zákon výslovne uvádza, a teda aj prioritné, na ktoré súd musí prihliadnúť v takom poradí, v akom sú uvedené.

20. Žalovaná 2/ v odvolaní namietala, že keďže znalecký posudok Ing. Jiřiny Kubačkovej vyhodnotil súd ako nezákonný lebo neobsahuje doložku podľa § 209 ods. 2 C. s. p., tak ho vo veci nemohol vyhodnotiť ako listinný dôkaz a na tento prihliadať.

Podľa odvolacieho súdu súčasťou znaleckého posudku nebola doložka v zmysle § 209 ods. 2 C. s. p. (a síce, že si je znalec vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku), preto nebolo možné pri vykonávaní tohto dôkazu postupovať akoby išlo o znalecký posudok súdom ustanoveného znalca. Účastníci súčasne nenavrhli vypočutie znalca - svedka. Keďže znalecký posudok nebol doplnený o doložku v zmysle § 209 ods. 2 C. s. p., odborné závery podliehali hodnoteniu z hľadiska ich správnosti, ale bola hodnotená aj presvedčivosť posudku, a to pokiaľ ide o jeho úplnosť vo vzťahu k posudzovaným skutočnostiam, zásadám logického myslenia a jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi. Znamená to, že súkromný znalecký posudok neopätrený doložkou v súlade s § 209 ods. 2 C. s. p. podlieha prísnejšiemu hodnoteniu, a to nielen pokiaľ ide o jeho presvedčivosť, logickosť, ale aj pokiaľ ide o správnosť odborných záverov. Z uvedeného vyplýva, že v prípade absencie doložky je možné vykonať dokazovanie znaleckým posudkom predloženým stranou sporu iba ako listinou. Vzhľadom na uvedené považoval námietku žalovanej 2/ za nedôvodnú.

21. Napokon odvolací súd poukazuje na to, že okresný súd žalobu zamietol voči žalovaným 4/, 5/, 6/, 7/ pre nedostatok pasívnej legitímácie nakoľko títo v priebehu konania spoluvlastnícke podiely odpredali žalovanému 1/ pričom žalobkyňa bola neúspešná v konaní vo veci sp. zn. 6C/202/2015 o určenie relatívnej neplatnosti týchto právnych úkonov. S poukazom na oznámenie žalobkyne (čl. 513 spisu) bolo v priebehu odvolacieho konania zistené, že po tom ako bola žaloba žalobkyne zamietnutá rozsudkom sp. zn. 6C/202/2015 zo dňa 03.11.2016, ktorý bol následne potvrdený Krajským súdom v Žiline a

to rozsudkom sp. zn. 7Co/29/2017 zo dňa 07.03.2017, bol tento v dôsledku dovolania podaného zo strany žalobkyne na Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 2Cdo 13/2018 zo dňa 29.12.2018 zrušený a vrátený krajskému súdu na rozhodnutie. Dovolací súd mal za to, že žalobkyňa sa nevzdala sporného predkupného práva a preto napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Následne Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 7Co/35/2019-218 zo dňa 07.05.2019 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Do dňa rozhodnutia odvolacieho súdu nebolo vo veci vydané rozhodnutie.

22. Na záver odvolací súd poukazuje na pochybenie okresného súdu nerozhodujúceho o parc. KNC č. 2939/10 nachádzajúcej sa na LV č. XXXX k.ú. N., ktorá síce bola predmetom zrušenia podielového spoluvlastníctva ale nie súdneho vyporiadania. Inak povedané nebolo rozhodnuté o tom, kto sa stáva jej výlučným vlastníkom. Bolo možné sa len domnievať, že mala byť prikázaná žalovanej 2/ keď súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol: „nebolo sporu medzi stranami pokiaľ išlo o prikázanie parcel č. 2940/4 a 2939/10, ktoré užívala žalovaná 2/.

23. Vzhľadom na uvedené skutočností odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Keďže bolo jeho povinnosťou zrušiť aj súvisiace výroky o trovách konania a trovách štátu, nezaoberal sa za tohto stavu odvolaním žalobkyne do uvedených výrokov.

24. Okresný súd v ďalšom konaní pri procesnom postupe bude dodržiavať poradie a podmienky použitia jednotlivých spôsobov vyporiadania zrušeného spoluvlastníctva, ktoré sú preň záväzné. V súvislosti s posudzovaním pasívnej legitímácie žalovaných 4/, 5/, 6/, 7/ sa oboznámi aj s konaním vo veci sp. zn. 6C/202/2005 o určenie relatívnej neplatnosti právnych úkonov. Výsledky celého konania náležite zhodnotí, ktoré hodnotenie potom zhrnie do odôvodnenia rozsudku, ktoré bude spĺňať kritériá uvedené v ust. § 220 C. s. p. V novom rozhodnutí okresný súd zároveň rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 1 a 3 C. s. p.).

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).